

Bruxelles, den 11.7.2013
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Ved forordningen om overførsel af affald (forordning (EF) nr. 1013/2006¹) fastsættes krav til overførsler af affald både inden for EU og mellem EU og tredjelande med henblik på at beskytte miljøet. Forordningen indeholder strengere regler for farligt affald end for ikke-farligt affald.

Med forordningen forbydes al eksport af farligt affald til lande uden for OECD og al eksport af affald til bortskaffelse til lande uden for EU/EFTA (artikel 34 og 36 i forordningen). Forordningens forbud mod eksport af farligt affald til lande uden for OECD gennemfører FN's Basel-konventions eksportforbud fra 1995. Ikke-farligt affald kan eksporteres til nyttiggørelse uden for OECD under forudsætning af, at affaldet håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde, dvs. på en måde, som i store linjer svarer til EU's regler².

I EU er alle overførsler af affald til nyttiggørelse berettiget til fri bevægelighed.³ For ikke-farligt affald gælder, at sådanne overførsler ikke skal meddeles på forhånd, og at de kun skal overholde generelle krav om oplysninger (afsnit II-IV i forordningen). Overførsler af farligt affald til nyttiggørelse og overførsler af affald til bortskaffelse er begge underlagt forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke. Når det gælder overførsler af affald til nyttiggørelse må de kompetente myndigheder imidlertid kun modsætte sig en overførsel ud fra de grunde, der er fastlagt i forordningen (artikel 12).

Der er fastlagt specifikke forpligtelser med hensyn til at tage overførsler af affald tilbage, som er ulovlige eller ikke kan fuldføres som planlagt (artikel 22-25 i forordningen).

Artikel 50 i forordningen indeholder en generel bestemmelse om håndhævelse, som foreskriver, at medlemsstaterne skal sørge for inspektioner af anlæg og virksomheder i overensstemmelse med inspektionskravene i direktiv 2008/98/EF (rammedirektivet om affald), og at medlemsstaterne kan kontrollere transporten på veje, i havne osv. eller på et senere tidspunkt, når affaldet allerede er ankommet til et nyttiggørelses- eller bortskaffelses anlæg. Derudover overlades kontrollen til medlemsstaterne. Forordningen indeholder ingen specifikke bestemmelser om, hvordan inspektionerne skal udføres, deri hedder det blot: "Kontrol af overførsler omfatter også kontrol af dokumenter, bekræftelse af identitet og i givet fald fysisk kontrol af affaldet".

Som følge af denne generelle formulering om kravene til inspektioner i forordningen er der store forskelle mellem medlemsstaterne. Nogle medlemsstater har udviklet grundige, velfungerende kontrolsystemer, som er målrettet affaldsoverførsler i havne eller finder sted hos affaldsproducenter og affaldsindsamlere, mens andre har betydelige problemer med håndhævelsen og mangler de nødvendige strukturer og ressourcer til at kunne kontrollere affaldsstrømme og udføre inspektioner. Denne situation medfører "port hopping", hvilket vil sige, at eksportører af ulovligt affald vælger at sende deres affald gennem de medlemsstater med mindst kontrol. Hvis håndhævelsen i en medlemsstat styrkes, flytter de ulovlige

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

² Artikel 18, 49 og bilag VII i forordningen om overførsel af affald. Se ligeledes Kommissionens forordning (EF) nr. 64/2012 af 23. juli 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1418/2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald til visse ikke-OECD-lande.

³ Blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter affald fra andre producenter (affaldsindgang 20 03 01), er underlagt samme bestemmelser som affald til bortskaffelse, jf. artikel 3, stk. 5, i forordningen. Indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, er underlagt særlige regler, jf. artikel 16 i direktiv 2008/98/EF ("rammedirektivet om affald").

eksportører deres eksport til en anden medlemsstat. Derfor kan en effektiv forebyggelse af illegale affaldsoverførsler kun opnås, hvis der gennemføres tilstrækkelig kontrol i alle medlemsstaterne.

De mest problematiske overførsler af ulovligt affald involverer farligt affald og affald, som ulovligt sendes med henblik på dumpning eller mangelfuld behandling. Dumpning eller mangelfuld behandling af affald påvirker ofte miljøet og menneskers sundhed i alvorlig grad i området omkring det sted, hvor affaldet bortskaffes/behandles. Lækager fra affaldet skader også jorden og vandressourcer og forårsager luftforurening via emissioner af f.eks. tungmetaller og persistente organiske miljøgifte. Hvis der inden for genanvendelse er utilstrækkelige standarder og utilstrækkelig kapacitet i bestemmelseslandene, er resultatet en eksport af miljø og sundhedsfarer til andre dele af verden. Dette bidrager også til den globale opvarmning og nedbrydningen af ozonlaget.

Dette lovgivningsforslag vil kunne støtte og styre medlemsstaternes inspektioner, så fokus rettes mod de affaldsstrømme, der er problematiske og indebærer en høj risiko, og som er beskrevet ovenfor. Medlemsstaterne skal foretage risikovurderinger, der dækker specifikke affaldsstrømme og kilder til ulovlige overførsler, og som tager hensyn til efterforskningsbaserede oplysninger som f.eks. politiefterforskninger og analyser af kriminelle aktiviteter. Der skal hvert år udpeges inspektionsprioriteringer på grundlag af disse risikovurderinger, og disse skal offentliggøres i de årlige inspektionsplaner. Disse planer skal gøres offentligt tilgængelige. Inspektørerne skal tage hensyn til disse inspektionsplaner og kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlig eksport af affald i overensstemmelse med bestemmelserne i forslaget.

Ulovlige overførsler af affald er et alvorligt og hyppigt forekommende problem. Eksportforbuddene for farligt affald og affald til bortskaffelse i forordningen om overførsel af affald omgås ofte. Eksport af farligt affald mærkes ofte som brugte varer og affald til bortskaffelse som affald til nyttiggørelse. Dette bekræftes af de fælles inspektioner, der er blevet gennemført af klyngen for grænseoverskridende overførsel af affald under EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (network for the implementation and enforcement of environmental law, trans-frontier shipments of waste-cluster – IMPEL-tfs) med støtte fra Kommissionen. I den forbindelse kom det frem, at omfanget af overtrædelser af forordningens regler er meget stort pga. ulovlige overførsler. Som en del af de fælles inspektioner i perioden fra oktober 2008 til og med november 2010 blev kontrol af transport på vej og via havne foretaget og rapporteret i 22 medlemsstater (over 20 000 transportinspektioner og over 100 virksomhedsinspektioner).⁴ Tager man udgangspunkt i det samlede antal kontrollerede affaldsoverførsler fra EU i perioden (3 454) og antallet af overtrædelser af reglerne (863), giver det en anslået andel af overtrædelser på 25 %.

I en undersøgelse fra 2011 blev ulovlige overførslers tonnage vurderet som en del af den samlede mængde affaldsoverførsler inden for og ud af EU.⁵ Hvis man antog, at kun 1 % af alle affaldsoverførsler var ulovlige, ville den samlede tonnage af ulovligt udfald ifølge undersøgelsen udgøre 2,8 mio. ton om året.

Ulovlige overførsler af affald ud af EU stammer ofte fra ukontrollerede anlæg til indsamling, oplagring og sortering, hvor illegale operatører kommer i besiddelse af affaldet og overfører

⁴ IMPEL's detaljerede rapport om de fælles inspektioner findes på: <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ Assessment and guidance for the implementation of EU waste legislation in Member States (Vurdering af og vejledning om gennemførelsen af EU's affaldslovgivningen i medlemsstaterne), BiPRO, 16. november 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

det ulovligt til udviklingslande. En undersøgelse fra Europol fra 2011⁶ konkluderede, at anlæg til midlertidig oplagring ofte bruges til at skjule affalds endelige destinationer og vanskeliggøre myndighedernes indsats for at finde frem til de oprindelige indehavere.

Havnene i den nordvestlige del af EU (Antwerpen, Hamborg, Le Havre og Rotterdam) spiller en stor rolle inden for eksport af affald (e-affald, udtjente køretøjer, plast, papir og forskellige typer farligt affald) til lande i Afrika og Asien. Eftersom disse havne udskiber store mængder affald fra EU, foretager de hyppigere kontrol, og det er formentlig grunden til, at de opdager flere ulovlige overførsler.

En effektiv håndhævelse og inspektioner af affaldsoverførsler vil ikke blot bidrage til at forhindre de alvorlige miljø- og sundhedsmæssige påvirkninger fra ulovlige affaldsoverførsler, men kan også give store besparelser og resultere i direkte økonomiske gevinster for medlemsstaterne og industrien. Blandt gevinsterne fra bedre håndhævelse er sparede omkostninger til oprensning og tilbageførsel. En nyere undersøgelse har f.eks. vist, at strengere håndhævelse af reglerne i Rotterdams havn gav en øget kvalitet og mængde af genanvendt affald, fordi affaldet på lovlig vis blev ført til anlæg med bedre behandlingsteknikker. Styrkelse af inspektionerne i Rotterdams havn førte også til, at der blev skabt 22 job – inden for told og inspektioner og på affaldsbehandlingsanlæg⁷.

I Rådets konklusioner af 3. juni 2010 opfordres Kommissionen til bl.a. at skærpe EU's krav til inspektioner og stikprøvekontroller, der udføres i henhold til forordningen. Kommissionen har derfor foretaget en mere omfattende vurdering af problemet og udarbejdet en forhåndskonsekvensanalyse i overensstemmelse med retningslinjerne for konsekvensanalyser.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Den 25. januar 2011 lancerede Kommissionen en onlinehøring af interessenterne via sit EUROPA-websted i overensstemmelse med minimumsstandarderne for høringer. Høringen var åben for alle interessenter i elleve uger og tilgængelig fra indgangsportalen på internettet.⁸ Under høringen blev der modtaget i alt 65 bidrag fra myndigheder i 18 medlemslande, 1 EØS-lands myndighed, 25 industriorganisationer, 5 private virksomheder, 2 offentlige organisationer, 3 ngo'er og 11 enkeltpersoner⁹. Interessenterne gav udtryk for bred opbakning til EU-lovkrav med hensyn til inspektioner af affaldsoverførsler (90 % af respondenterne).

I forbindelse med en offentlig høring om byrdefuld lovgivning for SMV'er blev det påpeget, at forordningen ikke har ført til skabelsen af et fælles marked for udnyttelse og genanvendelse af affald på grund af forskelle i gennemførelsen og fortolkningen på tværs af medlemsstaterne, og at der burde gøres mere for at sikre ensartet gennemførelse af forordningen med større fokus på farligt affald og mindre fokus på uproblematiske affald. Det blev også påpeget, at procedurerne for at flytte affald mellem medlemsstater burde forenkles

⁶ Europol's "EU organised crime assessment" (EU-trusselsvurdering af organiseret kriminalitet"), 28. april 2011, s. 30. <https://www.europol.europa.eu/>.

⁷ Undersøgelsen "Implementation of EU waste legislation for green growth" (Gennemførelse af EU's affaldslovgivning om grøn vækst), BioIntelligence Service, 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

⁸ Høringen af interessenterne var delvist baseret på to undersøgelser: "Inspection requirements for waste shipments" (inspektionskrav i forbindelse med affaldsoverførsler), endelig rapport af 12. august 2009, BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>; og "Environmental, social and economic impact assessment of possible requirements and criteria for waste shipment inspections, controls and on-the-spot-checks" (Miljømæssig, social og økonomisk konsekvensanalyse af mulige krav og kriterier i forbindelse med inspektion, kontrol og stikprøvekontrol af affaldsoverførsler), endelig rapport af 4. juni 2010, BioIntelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

yderligere, således at inspektion og vurdering af affaldsbehandlingsanlæg overlades til myndighederne i den modtagende medlemsstat.

Dette lovgivningsforslag om inspektioner af affaldsoverførsler har til formål at sikre en mere ensartet gennemførelse af forordningen ved at indføre minimumskrav til inspektioner i hele EU og retter fokus mod problematiske affaldsstrømme.¹⁰ Der er allerede en forenklet procedure for overførsler af affald til nyttiggørelse under forordningen sammenlignet med for overførsler af affald til bortskaffelse. Manglen på harmoniserede inspektionsprocedurer underminerer imidlertid det indre markeds funktion for så vidt angår affaldsoverførsler. Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at inspektionerne af affaldsoverførsler er effektive i hele EU. De lovlydige virksomheder sættes i en økonomisk dårligere situation pga. de på nuværende tidspunkt ulige vilkår som følge af store forskelle i håndhævelsen. Det høje antal ulovlige overførsler af affald underminerer derved lovlig virksomhed inden for affaldsbehandling og affaldsbortskaffelse. Hvis forordningen blev anvendt korrekt i hele EU, ville det styrke tilliden til affaldsoverførselssystemet blandt de erhvervsdrivende. Det ville tilskynde virksomhederne i genanvendelses- og affaldshåndteringssektoren til at investere og skabe nye job.

Inspektioner af affaldsbehandlingsanlæg er en opgave for myndighederne i den medlemsstat, hvor de befinder sig. Det bør imidlertid være muligt for den kompetente myndighed i afsendermedlemsstaten at vurdere, hvordan affaldet håndteres af anlægget i modtagermedlemsstaten. For eksempel kan afsendermyndigheden efter at have undersøgt affaldet konkludere, at det ikke kan håndteres af anlægget i modtagermedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 11 og 12 i forordningen. Denne vurdering skal foretages *inden* overførslen forlader afsenderlandet, ellers vil ulovlige overførsler ikke kunne forhindres. Hvis overførslen er ulovlig, kan afsenderlandet være nødsaget til bl.a. at betale for at tage affaldet tilbage. *Vurderingen* af affaldsbehandlingsanlæg kan derfor ikke udelukkende overlades til myndighederne i modtagermedlemsstaten.

I Kommissionens forhåndskonsekvensanalyse af dette lovgivningsforslag blev der undersøgt flere forskellige muligheder for at styrke inspektionerne og håndhævelsen under forordningen. Klyngen for grænseoverskridende overførsel af affald under EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL-tfs), myndighederne i medlemsstaterne og forskellige grupper af interessenter var meget involverede i udarbejdelsen af undersøgelserne, der blev gennemført til støtte for konsekvensanalysen.

Konsekvensanalysens konklusion var, at en kombination af krav i EU-lovgivningen og vejledning vil være den mest effektive måde at løse problemerne med ulovlige affaldsoverførsler på. Denne fremgangsmåde vil også indebære de laveste samlede omkostninger og de mest positive økonomiske, sociale og miljømæssige effekter. Den vil kunne give betydelige besparelser i forbindelse med oprensning og tilbageførsel og besparelser af indirekte omkostninger for medlemsstater, der er transitlande for affald. Industrien vil også kunne drage fordel af en harmoniseret lovgivning. Lovlig overførsel af større mængder affald vil kunne give optimerede processer, bedre sorteringsteknikker og bedre affaldskvalitet. Et lovkrav om at styrke inspektionerne kunne også skabe nye job og forhindre, at job flyttes til lande uden for EU.

Omkostningerne for de medlemsstater, der mangler tilstrækkelige inspektionssystemer (f.eks. til ansættelse af personale og opgradering af infrastruktur og inspektioner), er blevet vurderet som en del af konsekvensanalysen. Disse omkostninger anslås til ca. 4 mio. EUR om året for hele EU, men opvejes muligvis af de økonomiske og sociale fordele og/eller finansieres af

¹⁰ Se også Kommissionens meddelelse om opfølgningen på TOP10-høringen om SMV'er og EU-lovgivning.

kollektive bøder. Ifølge konsekvensanalysen vil de ekstra inspektioner, der er nødvendige, blive tjent ind igen, hvis mindre end 1 % af alle årlige inspektioner udløser gennemsnitlige bøder.

Ifølge konsekvensanalysen er "planlægning af inspektioner" den vigtigste af de foreslåede lovgivningsforanstaltninger. Det næstvigtigste bidrag til at løse problemet vil være, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne får mulighed for at kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlig eksport med henblik på at kunne kontrollere overførslers lovlighed. Derudover er de vigtigste bidrag i nævnte rækkefølge "kontroller af anlæg i tidlige led" og "uddannelse af myndighederne"

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Ved artikel 1, stk. 3, litra b), i dette forslag ændres artikel 50 i forordningen om overførsel af affald, således at der indføres krav om planlægning af inspektioner af affaldsoverførsler.

Med artikel 1, stk. 3, litra c), indføres der i artikel 50 mulighed for, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlig eksport af affald med henblik på at kunne kontrollere overførslers lovlighed. Dette kan være dokumentation om, hvorvidt stoffet eller genstanden er "affald" eller ej, om overførslen er bestemt til nyttiggørelse eller bortskaffelse, eller om karakteren af de anvendte specifikke affaldsbehandlingsmetoder og -standarder med henblik på vurdering af, om artikel 49 i forordningen overholdes.

Artikel 1, stk. 2 og 4, tilpasser forordningen til artikel 290 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde i overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til at granske bestemmelser i tilknytning til forskriftsproceduren for hvert instrument, som den har til hensigt at ændre.

Artikel 2 i dette forslag foreskriver, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende og anvendes fra [*1. januar xxxx eller 1. juli xxxx alt efter, hvilken dato der indtræffer først, forudsat at denne dato ligger mindst seks måneder efter forordningens ikrafttræden*].

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Ikke relevant.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald¹³ fastlægges krav til overførsel af affald både inden for Unionen og mellem medlemsstaterne og tredjelande med henblik på at beskytte miljøet. Der er imidlertid blevet konstateret mangler i forbindelse med den håndhævelse og de inspektioner, som udføres af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, hvilket bl.a. skyldes manglen på klare bestemmelser derom i forordningen.
- (2) Det er nødvendigt med hensigtsmæssig planlægning, hvis der skal etableres den fornødne kapacitet til inspektioner af affaldsoverførsler, og hvis ulovlige overførsler skal forhindres. Bestemmelserne om håndhævelse og inspektioner i artikel 50 i forordning (EF) nr. 1013/2006 bør derfor styrkes med henblik på at sikre regelmæssig og sammenhængende planlægning af inspektioner. Planlægningen bør indeholde en række centrale elementer, herunder risikovurderinger, strategier, målsætninger, prioriteringer, antal og typer af planlagte inspektioner, opgavefordeling, samarbejdsmetoder for myndigheder og bestemmelser vedrørende uddannelse af kontrollører.
- (3) I Unionen findes der i medlemsstaterne forskellige regler vedrørende de kompetente myndigheders mulighed for at kræve dokumentation fra affaldseksportører med henblik på at kontrollere overførslers lovlighed. Det kan være dokumentation for, om stoffet eller genstanden er "affald" som defineret ved forordning (EF) nr. 1013/2006, eller om affaldet overføres til miljømæssigt forsvarlige anlæg i overensstemmelse med forordningens artikel 49. I artikel 50 i forordningen bør der derfor gives mulighed for, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan kræve dokumentation fra mistænkte for ulovlig eksport af affald med henblik på at kunne kontrollere overførslers lovlighed.

¹¹ EUT C , , s . .

¹² EUT C , , s . .

¹³ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

- (4) Ulovlige overførsler af affald stammer ofte fra anlæg til indsamling, oplagring og sortering. Der bør derfor indføres krav om inspektion for sådanne affaldsanlæg.
- (5) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse bør de beføjelser, der er tildelt Kommissionen ved forordning (EF) nr. 1013/2006, tilpasses til artikel 290 i traktaten.
- (6) Beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten bør delegeres til Kommissionen med det formål, at der vedtages tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (7) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (8) Kommissionen kan vedtage retningslinjer for anvendelse af forordningens artikel 12, stk. 1, litra g); retningslinjer for anvendelse af forordningens artikel 15; retningslinjer for de kompetente myndigheders samarbejde i forbindelse med ulovlige overførsler; yderligere retningslinjer for anvendelsen af sprog; yderligere præcisering af de proceduremæssige krav i afsnit II i forordningen for så vidt angår deres anvendelse på eksport, import og transit af affald fra, til og via Fællesskabet;
- (9) Forordning (EF) nr. 1013/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (10) Denne forordning bør gælde fra den 1. januar [xxxx] eller den 1. juli [xxxx] alt efter, hvilken dato der indtræffer først, forudsat at denne dato ligger mindst seks måneder efter forordningens ikrafttræden, med henblik på at give medlemsstaterne og virksomhederne tilstrækkelig tid til at forberede gennemførelsen af de foranstaltninger, som kræves i henhold til artikel 50 i forordningen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1013/2006 foretages følgende ændringer:

1) i artikel 2 indsættes som stk. 36:

"36. "genbrug": enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til."

2) i artikel 26 indsættes som stk. 5:

"5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 59, for så vidt angår tekniske og organisationsmæssige krav til den praktiske gennemførelse af elektronisk dataudveksling ved forelæggelse af dokumenter og oplysninger."

3) i artikel 50 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne indfører gennem håndhævelsesforanstaltninger til denne forordning bestemmelser om bl.a. inspektion af anlæg og virksomheder i henhold til artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om

affald¹⁴ og stikprøvekontrol af overførsler af affald eller den dermed forbundne nyttiggørelse eller bortskaffelse."

b) som stk. 2a indsættes:

"2 a. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder udarbejder planer for inspektioner med henblik på at kontrollere overholdelsen af denne forordning. Planerne skal dække hele den pågældende medlemsstats område og omfatte alle inspektioner af affaldsoverførsler, der udføres i henhold til stk. 2, herunder inspektioner af anlæg og virksomheder, vej- og jernbanetransporter og forsendelser fra havne. Disse planer skal omfatte følgende:

- a) strategi og målsætninger for inspektioner af affaldsoverførsler med angivelse af de nødvendige menneskelige, finansielle og andre ressourcer
- b) en risikovurdering, der dækker specifikke affaldsstrømme og kilder til ulovlige overførsler, og som tager hensyn til efterforskningsbaserede oplysninger som f.eks. politiefterforskninger og analyser af kriminelle aktiviteter.
- c) prioriteringer og en beskrivelse af, hvordan disse prioriteringer er blevet foretaget på grundlag af strategier, målsætninger og risikovurdering
- d) oplysninger om antal og typer af planlagte inspektioner af affaldsanlæg, vej- og jernbanetransporter og forsendelser fra havne
- e) fordelingen af opgaver mellem de myndigheder, der er involveret i inspektioner af affaldsoverførsler
- f) samarbejdsmetoder for myndigheder, der er involveret i inspektioner
- g) en vurdering af behovet for uddannelse af kontrollører på det tekniske eller juridiske område med hensyn til affaldshåndtering og affaldsoverførsler og bestemmelser om regelmæssige uddannelsesprogrammer.

Planerne revideres som minimum årligt og opdateres ved behov. Ved revisionen skal det evalueres, hvorvidt målsætningerne og andre elementer i planerne er blevet gennemført.

Planerne stilles til rådighed for offentligheden af den kompetente myndighed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger¹⁵."

c) Følgende indsættes som stk. 4a og 4b:

"4a Med henblik på at sikre, at en overførsel ikke indeholder affald som defineret ved artikel 2, stk. 1, kan den kompetente myndighed:

- i) kontrollere, at der er sørget for passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning
- ii) i tilfælde af mistanke om en ulovlig overførsel kræve, at den person, der har ansvaret for overførslen, afleverer en kopi af fakturaen og kontrakten om salg og/eller overdragelse af ejerskabet til stoffet eller genstanden,

¹⁴ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

¹⁵ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

hvoraf det fremgår, at det/den er beregnet til direkte genbrug, jf. artikel 2, stk. 36, og som beviser, at det er i fuld funktionsduelig stand.

- 4b Med henblik på at sikre sig, at en overførsel, som er bestemt til nyttiggørelse i et anlæg i overensstemmelse med artikel 49, kan den kompetente myndighed i tilfælde af mistanke om en ulovlig overførsel kræve, at personen med ansvaret for overførelsen indleverer en kontrakt, et brev eller et andet dokument, der er underskrevet af nyttiggørelsesanlægget, hvori der er angivet de behandlingsmetoder, teknologier og standarder, som anvendes i nyttiggørelsesanlægget i bestemmelseslandet."

4) Artikel 59 og 59a affattes således:

"Artikel 59

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Den i artikel 26, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 26, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk.5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 59a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den anvendes fra den [1. januar xxxx eller 1. juli XXXX alt efter, hvilken dato der indtræffer først, forudsat at denne dato ligger mindst seks måneder efter forordningens ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand